

*Herra, nyt sinä annat palvelijasi rauhassa lähteä,
niin kuin olet luvannut.*

*Minun silmäni ovat nähneet sinun pelastuksesi,
jonka olet kaikille kansoille valmistanut:*

valon, joka koittaa pakanakansoille,

kirkkauden, joka loistaa kansallesi Israelille. (Luuk.2: 29–32)

Kyseinen evankeliumiteksti kuuluu vaihtoehtoisena myös hautajaisissa luettavaksi. Joskus se on hyvinkin lohdullinen: Kristuksen parissa aikaansa viettänyt kilvoittelija on vihdoinkin päässyt kotiin Jumalan luo.

Kynttilänpäivää liittyy uskomuksia suomalaisessa kansanperinteessä ja se oli hyvin merkittävä päivä. Kynttilänpäivä on sydäntalven viimeinen merkkipäivä, jonka jälkeen alettiin jo odottaa kevättä. »Kevättä kynttilästä, syystä Perttelistä». Pohjois-Savossa kyntteliä on ehditty jo kutsumaan ensimmäiseksi kevätpäiväksi. Päivän tapoihin on kuulunut ohrapuuron keittäminen, sama tapa tunnetaan myös virolaisilta ja liiviläisiltä. Suomessa keitettiin kynttilänpäivänä myös lihakeittoa, jonka höystonä olivat sikojen, lehmien tai lampaiden sorkat eli »kyntöset».

Kynttilänpäivän evankeliumiteksti kertoo vanhasta miehestä Simeonista, ja jos luet vielä evankeliumia eteenpäin Raamatustasi, naisesta Hannasta, jotka odottivat Messiasta. He saivat odotukselleen täyttymyksen ja olivat vapaat odotuksesta. He saivat rauhan.

Pohdiskeltavaksi:

1. Mitä sinä odotat tai olet joskus odottanut? Onko odotukseesi vastattu vai on se jäänyt vastatusta vaille?
2. Mitkä asiat tekevät sinut iloiseksi? Mitkä asiat vastaavasti surulliseksi? Voisi olla hyvä listata niitä asioita ja katsoa, kumpia on enemmän. Mitä voisi tehdä tai tapahtua, että hyviä asioita on enemmän.
3. Millaisia asioita sinä odotat keväältä?
4. Jos järjestäisit juhlat, ketä kutsuisit sinne? Mitä siellä tehtäisiin ja mitä tarjottaisiin?

(Jos haluat jutella tästä tai jostakin muusta sinua askarruttavasta asiasta niin soita Johanna Porkola 705-6886284.)